

[Alfred Jensen.]

det ærede medlem skulle komme med et citat, der skulle bruges mod fagbevægelsen, gik han til „Land og Folk“ for at finde ud af, hvad „Land og Folk“ havde citeret af De samvirkende Fagforbunds regnskab. Jeg ved ikke, om „Dagens Nyheder“ eller det ærede medlem ikke har mulighed for at finde frem til De samvirkende Fagforbunds regnskab ad andre veje end gennem „Land og Folk“, men jeg skulle tro, at det ærede medlem havde mulighed for at finde frem til arbejdsgiverforeningernes og visse industrielle selskabers og sammenslutningers regnskaber for at se, hvordan man dér yder tilskud til politiske partier. Jeg mindes ikke, at „Dagens Nyheder“ har taget disse spørgsmål op til behandling.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen brugte jo en hel del af sin tid til at tale om det meningsløse i, at mennesker blev tvunget ind i en organisation, hvor de betalte kontingent, der for en dels vedkommende brugtes til understøttelse af politiske partier, der stod dem fremmed. Ja, men det samme gælder jo i arbejdsgiverforeninger og industrielle sammenslutninger, hvor medlemmer med en anden politisk opfattelse end den, de pågældende organisationer går ind for, bliver nødt til at betale penge til politiske partier, der modvirker de pågældende medlemmers synspunkt. Her var der imidlertid ikke tale om nogen forargelse, og det viser jo egentlig, hvad det er, det drejer sig om. Det drejer sig om at komme Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund til livs i dets bestræbelser for at skaffe så store goder frem til de pågældende arbejdere som muligt. Jeg tror ikke, jeg tog fejl, når jeg af det ærede medlem hr. Poul Sørensens tale udledte, at det ikke alene var spørgsmål om Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, men at det i det hele taget var vore organisationer, det drejede sig om. Ordføreren for forespørgerne talte noget om, at vi vist var kommet så vidt i vore organisationsformer, at de ikke svarede til forholdene, og det vil jo sige, at det, det drejer sig om her, er at komme organisationerne i det hele taget til livs.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen fulgte linien ganske godt op ved at nævne forskellige organisationer, som har ligget i strid. Det drejer sig dels om Kristeligt dansk

Fællesforbund, dels om den kommunale organisation, som almindeligvis kaldes for den gule organisation. Når netop disse to forbund nævnes, så ved jo enhver, der kender noget til forholdene på arbejdspladsen, hvorfor der er modvilje overfor de pågældende organisationer. Det er, fordi de betyder en svækkelse af arbejdernes samlede kraft på arbejdsmarkedet. Man betragter — og ikke uden berettigelse — disse organisationer som sammenslutninger, der skal tjene til at svække sammenholdet og dermed den opræden, som de pågældende arbejdere har overfor deres arbejdsgivere, det være sig private eller det offentlige.

Det er ting, som man ikke undgår at bemærke i denne debat, og det er ting, som man må tage i betragtning, når denne sag skal drøftes videre. Hvis jeg forstår forespørgerne rigtigt, ville de ikke bestride finansministerens ret til at træffe de aftaler, der her er truffet, og heller ikke bestride rigtigheden af, at organisationerne får ret til eneforhandling, ret til at være enerepræsentant, og det forstår jeg godt, for dette princip er knæsat i tjenestemandsløven; men så spørger man jo, når man har gjort dette op: Hvorfor disse angreb? Det kan kun være, fordi man ønsker at svække organisationerne. På samme måde forholder det sig, når man søger at give det udseende af, at denne lille aktion har til formål at dække den enkelte imod organisationstvungen.

Der blev stillet et spørgsmål til det ærede medlem hr. Henry Christensen angående medlemsskabet i sagførersamfundet. Jeg hørte en af kollegerne dernede sige, at det var han bundet til efter loven. Ja, der er jo adskillige, der er bundet af loven, men det er vel netop det, der gør, at man har ret til også at drage visse sammenligninger mellem sådanne lovforanstaltninger og reglerne på andre områder. For aldersrentens vedkommende har rigsdagen i sin tid vedtaget, at betingelsen for, at man kunne få aldersrente, var, at man enten var medlem af sygekassen eller betalte bidrag til invalideforsikringen. Det er dog sådanne tvangsmæssige foranstaltninger, som vi stilles overfor på forskellige områder her i samfundslivet.

Derfor synes det mig, at det er ilde anbragt netop at sætte ind på dette punkt.

Jeg vil iøvrigt gerne om det rent prin-